

finder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende anvendelse på bjærgeren. Bestemmelsen i stk. 2 finder endvidere anvendelse på den, der for at afværge eller begrænse skade tager de i § 267 nævnte forholdsregler. Ansvar kan dog gøres gældende, såfremt bjærgningen eller de nævnte forholdsregler udføres i strid med et forbud udstedt af en offentlig myndighed eller udføres af andre end en offentlig myndighed i strid med et udtrykkeligt og beføjet forbud af skibets eller lastens ejer.

Stk. 4. Ansvar for skade eller udgifter som nævnt i § 267 kan ej heller gøres gældende mod den, som er ansat hos skibets ejer eller hos nogen, som er nævnt i stk. 2 eller stk. 3, eller mod skibets lods.

Stk. 5. Regresansvar for skade eller udgifter som nævnt i § 267 kan ikke gøres gældende mod nogen, som er nævnt i stk. 3 eller stk. 4, medmindre vedkommende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Om regres i øvrigt gælder almindelige retsregler.

§ 270. Ejeren har ret til at begrænse sit ansvar efter § 267 til 2.000 francs pr. ton af skibets drægtighed. Har ejeren begrænset sit ansvar, kan det samlede erstatningsbeløb dog ikke i noget tilfælde overstige 210 mill. francs. Den nævnte ansvarsgrænse gælder for alt ansvar, som er opstået ved en og samme hændelse eller ved en række af hændelser, der har samme oprindelse.

Stk. 2. Ejeren kan dog ikke begrænse sit ansvar, hvis det grunder sig på fejl eller forsømmelse af ejeren selv, medmindre denne gjorde tjeneste som fører eller medlem i øvrigt af skibets besætning, og fejlen eller forsømmelsen blev begået i denne hans egen-skab.

Stk. 3. For renter og sagsomkostninger hæfter ejeren uden begrænsning.

Stk. 4. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Ved drægtighed forstås den i § 235, stk. 4, omhandlede tonnage. Kan skibet ikke måles ved anvendelse af de almindelige målingsregler, skal skibets drægtighed bestemmes som 40 pct. af vægten i tons af den olie, som skibet kan laste.

§ 271. Vil ejeren begrænse sit ansvar i medfør af § 270, må han oprette en fond

ved en domstol, hvor sag om erstatning efter § 267 er anlagt imod ham. Fonden skal svare til det fulde begrænsningsbeløb. Fonden oprettes enten ved, at beløbet deponeres eller ved, at der afgives bankgaranti eller anden garanti, som retten finder tilstrækkelig. Fonden fordeles forholdsmæssigt mellem alle fordringer opstået ved en og samme begivenhed eller række af begivenheder, der har samme oprindelse.

Stk. 2. Når fonden er oprettet, kan ejeren eller en skadelidt rejse krav om dens fordeling. Domstolen skal da, såfremt forældelse ikke er indtrådt ifølge § 292, indkalde eventuelle fordringshavere til inden en i indkaldelsen angivet tid, der ikke må være kortere end 6 måneder, at anmelde krav om andel i fonden. Indkaldelsen skal ske ved indrykkelse i Statstidende og de lokale dagblade samt på tilsvarende måde kundgøres i andre konventionsstater, hvor skade eller udgifter kan være opstået. Særskilt meddelelse skal ved anbefalet brev tilstilles alle kendte fordringshavere. Fordringshavere, som ikke har anmeldt deres krav inden den i indkaldelsen angivne frist, kan ikke gøre sådanne krav gældende mod fonden, medmindre de hverken havde eller burde have haft kendskab til indkaldelsen. Retten kan beslutte, at der tilbageholdes et beløb til dækning af krav, der ikke er blevet anmeldt i tide, uden at dette kan bebrejdes de pågældende, eller som vedrører senere opståede tab eller skader. Dette beløb udbetales, når alle krav er opgjort og senest ved udløbet af den i § 292 anførte 6 års-frist.

Stk. 3. Har ejeren eller nogen anden betalt erstatning til en skadelidt, indtræder denne i skadelidtes ret mod fonden. Godtgør ejeren eller nogen anden, at han senere kan blive nødt til at betale et erstatningskrav, og at han i så fald vil indtræde i skadelidtes ret mod fonden, kan retten bestemme, at et tilstrækkeligt beløb reserveres, således at han senere kan gøre sin ret gældende mod fonden.

Stk. 4. Krav, som vedrører rimelige udgifter til forholdsregler eller opofrelser, som ejeren frivilligt har foretaget med henblik på at afværge eller begrænse skade som nævnt i § 267, er ligestillet med andre krav ved fordeling af fonden.

Stk. 5. Har ejeren oprettet en begrænsningsfond i overensstemmelse med Bruxelles-konventionen af 29. november 1969 om